

rainet henligge ubebygget i Haab om bedre Konjunkturer for Salg eller deslige. Jeg vil nu henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at der her er et Punkt, hvor der bør tages et rimeligt Hensyn til de private Ejeres Interesser; det forekommer mig, at man maaske i denne Paragraf gaar dem lidt for nær. Jeg skal for øvrigt ligesom den sidste ærede Taler anbefale Lovforslaget og ønske det hurtigt Fremme gennem et Udvalg.

Rasmussen-Krøjerup: Jeg er enig med de to foregaaende ærede Talere i, at dette Lovforslag er tidssvarende og i det hele og store træffer det rette. Men da jeg hører, at der er Udsigt til, at Lovforslaget gaar i Udvalg, er der en enkelt Bestemmelse, som jeg finder, der er nogen Betænkelighed ved, og som jeg derfor ønsker at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. Naar en Grundejer vil lede sit Spildevand over Andenmands Ejendom, skal han ifølge § 2 henvende sig til Vandsynsmændene for ved deres Mellekomst at faa tilvejebragt en mindelig Overenskomst; men naar dette mislykkes, kunne Synsmændene kun afsige Kendelse i Sagen, for saa vidt begge Parter deri ere enige. Naar den foretagne Mægling er mislykket, vil det imidlertid som oftest være Tilfældet, at Parterne ikke kunne blive enige om at tage en Kendelse af Vandsynsmændene, og saa er vedkommende Part henvist til at gaa til Landvæsenskommissionen. Nu er Landvæsenskommissionen jo en ganske udmærket Institution, men der er den Skavank ved den, at den som Regel er dyr. Jeg vilde derfor foretrække, at man gav den enkelte Part, som maatte ønske det, Ret til at forlange en Kendelse af Vandsynsmændene og saa blev staaende ved Landvæsenskommissionen som sidste Instans. Derved vilde der spares betydeligt. Jeg antager, der vilde spares 60—70 Kr. ved hver Forretning, og det er et Beløb, der vil have stor Betydning for de Folk, hvis Ejendom det drejer sig om. Idet jeg altsaa tillader mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold, skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget som et Forslag, der i det hele og store træffer det rette.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Køb.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 139 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 35 ff.).

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Nellemann): Som det vil ses, har Udvalget indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Lovforslaget bestaar jo af to Bestanddele, af hvilke den ene er den langt overvejende, idet den omfatter alle de Bestemmelser, som samtlige tre Kommissioner ere blevne enige om, Bestemmelser, som der altsaa er Grund til at tro vilde blive Lov i alle tre nordiske Riger. Disse Bestemmelser falde i øvrigt paa næsten alle Punkter sammen med den gældende Ret, saaledes at Lovforslaget vil være til megen Nytte allerede derved, at det indeholder en Kodifikation af denne. De Punkter, paa hvilke Lovforslaget indfører noget nyt af den nævnte Art, altsaa noget, som er bestemt til at vedtages alle tre Steder, ere ikke ret mange. De vigtigste Forandringer i den gældende Ret ere de, som indeholdes i